

รายงานผู้แทนพิเศษของเลขาธิการใหญ่
องค์การสหประชาชาติ นางฮิโนะ จิลาณี
เรื่องสถานการณ์ของนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน
ภารกิจที่เดินทางมาประเทศไทย
(19-27 พฤษภาคม 2546)

สารบาญ

	หน้า
บทนำ.....	4
I. สภาพการของนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน.....	6
ก. รัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่น ๆ.....	7
ข. สถาบันที่สนับสนุนสิทธิมนุษยชน.....	8
1. ศาลรัฐธรรมนูญ	
2. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	
3. ผู้ตรวจการรัฐสภา รัฐสภา และสถาบัน อื่น ๆ	
4. สถาบันใหม่ ๆ ที่ริเริ่มโดยรัฐบาล	
ค. ประเด็นสำคัญต่อนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน.....	14
ง. ประสิทธิภาพการทำงานของต่อสู้ เพื่อสิทธิมนุษยชน.....	15
1. การทำงานของนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน ในท้องถิ่น ในระดับชาติ และภูมิภาค	
2. การสร้างภาพพจน์ในทางลบต่อสาธารณชน ในเรื่องนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน	
3. ความพยายามในการควบคุมและจำกัด การเข้าถึงแหล่งทุน	
4. เสรีภาพในการจัดตั้งสมาคม	

5.	การสอดส่อง การคุกคาม และคำจำกัด คามของรัฐเกี่ยวกับความมั่นคง	
6.	แนวคิดเรื่องบทบาทของภาคประชาสังคม	
II.	ข้อกังวลอื่น ๆ ที่มีผลต่อสถานการณ์ ของนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน.....	27
ก.	การฟ้องร้องดำเนินคดีต่อนักต่อสู้เพื่อ สิทธิมนุษยชนทั้งทางแพ่งและทางอาญา.....	27
ข.	สิทธิในการชุมนุมประท้วง: นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน กับโครงการพัฒนาขนาดใหญ่.....	29
1.	การประท้วงต่อต้านโครงการก่อสร้าง จังหวัดสงขลา	
2.	เขื่อนปากมูล	
3.	อนาคตของสิทธิในการต่อต้านคัดค้าน	
ค.	ผลกระทบของการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดโดย รัฐบาลต่อนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน.....	35
ง.	สถานการณ์ของนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน จากประเทศพม่า.....	37
III.	ความปลอดภัยของนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน.....	41
ก.	การล้มล้างมติระหว่างข้าราชการท้องถิ่น และภาคเอกชน.....	41
ข.	โดยทั่วไป.....	47
IV.	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	49
ก.	ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล.....	51
ข.	ข้อเสนอแนะต่อรัฐสภา.....	54
ค.	ข้อเสนอแนะต่อนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน.....	54
ง.	ข้อเสนอแนะต่อองค์การสหประชาชาติ ผู้รับผิดชอบ	

รายงานของประเทศไทย และผู้แทนของสำนักงาน

ข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนประจำภูมิภาคเอเชีย..... 56

สำหรับเพื่อการศึกษาและการอ้างอิงเท่านั้น
For educational use and reference only